

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/80/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112214274
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5112214274.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Rybárikom, v právnej veci navrhovateľov: N. Y. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/X, Z., právne zastúpený: JUDr. Juraj Strähle, advokát, so sídlom Dolný Val 21/180, Žilina, IČO: 42067511, proti odporcovi: T. B., nar. XX.X.XXXX, bytom K. XXXX/X, Z., právne zastúpený: Mgr. Róbert Kučera, advokát, so sídlom Veľká Okružná 39, Žilina, o zaplatenie 5.819,64 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** uhradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 1.001,13 eur a to Mgr. Róbertovi Kučerovi na účet vedený v SLSP, pobočka Žilina, č.ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa písomným návrhom domáhal zaplatenia predmetnej istiny spoločne s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca sa dostal do finančných ťažkostí a boli proti nemu vedené exekučné konania. V roku 2003 mu poskytol pôžičku formou uhradenia exekučných nákladov a uhradil bankovým prevodom na účet súdneho exekútora finančné čiastky v celkovej výške 83.353,58 eur. Odporca sa zaviazal tento dlh splácať tou formou, že mu vyplácal celý nájom vo výške 5.819,64 eur, ktorý poberal z prenájmu nehnuteľnosti prenajatej spoločnosti C. - U., s.r.o., Až do roku 2010 odporca dohodu plnil a túto čiastku pravidelne navrhovateľovi uhrádzal. Od roku 2004 do roku 2010 navrhovateľovi z predmetnej pôžičky uhradil 7 nájomov spolu vo výške 40.737,48 eur. Je mu povinný uhradiť ešte ďalších 7,3 nájomov. I napriek tejto skutočnosti však žiadal uhradiť len sumu 5.819,64 eur.

Odporca žiadal prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh navrhovateľa zamietnuť. Navrhovateľ mu neposkytol žiadnu pôžičku. V žiadnom prípade jeho otec, t.j. navrhovateľ nezaplatil za neho dlh exekútorom. Finančné prostriedky na oddĺženie exekúcií pochádzali z finančnej zábezpeky, ktoré finančné prostriedky boli zložené spoločnosťou C.. Boli to finančné prostriedky jeho brata a nie jeho otca. Spoločne s bratom tieto finančné prostriedky, vložené ako zábezpeka, boli poskytnuté ich otcovi, ktorý z nej splácal dlhy. Neexistovala žiadna dohoda, že mu bude splácať touto formou údajne zaplatený dlh. Poukázal aj na obdobné konanie vo veci jeho brata T. B. a jeho otca a to konanie 8C/258/2011, v ktorom jeho otec žaloval jeho brata takisto o sumu 5.819,64 eur s príslušenstvom. V tomto konaní bol neúspešný, a preto sa podľa jeho názoru s touto fiktívnou žalobou obrátil na neho.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s LV, upovedomením o začatí exekúcie, nájomnými zmluvami a ich dodatkami, výpismi z účtov navrhovateľa, telefaxom Tatra Banky, spisovým materiálom OS Žilina 8C/258/2011, ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

V roku 2003 mal navrhovateľ odporcovi poskytnúť pôžičku formou uhradenia exekučných nákladov a uhradiť bankovým prevodom na účet súdneho exekútora čiastku v celkovej výške 83.353,58 eur. Podľa vyjadrení navrhovateľa sa odporca zaviazal túto pôžičku mu splácať formou vyplácania nájmu vo výške 5.819,64 eur, ktoré poberal z prenájmu nehnuteľnosti prenajatej spoločnosti C. U., s.r.o. splatnou vždy do 15.10. príslušného roka.

Predmetom sporu bolo teda vyplatenie pôžičky vo výške 5.819,64 eur odporcom.

Navrhovateľ na pojednávaní, resp. vo svojej záverečnej reči upravil svoj návrh a uviedol, že si neuplatňuje vrátenie finančných prostriedkov z titulu poskytnutej pôžičky, ale z titulu bezdôvodného obohatenia. Išlo o konkludentnú dohodu medzi otcom a synom, ktorý sa mu zaviazal splatiť uhradený dlh vyplácaním ročného nájmu z prenajatej nehnuteľnosti. Odporca si svoje povinnosti riadne a včas plnil až do roku 2010. Doposiaľ mu zaplatil čiastku 40.737,48 eur. Žiadal uhradiť splátku, ktorú bol odporca povinný uhradiť do 15.10.2011.

Odporca na pojednávaní kategoricky popieral, že by si požičal finančné prostriedky od svojho otca. Priznal, že nehnuteľnosť, ktorú spomínal aj jeho otec, prenajali spoločnosti C. - U.. Spočiatku vlastníkom tejto prenajatej nehnuteľnosti bol aj jeho brat T.. V minulosti urgoval spoločnosť C., že mu nevypláca riadne a včas nájom. V tom čase však bol v domnení, že tieto finančné prostriedky spoločnosť posielala jeho bratovi, ako spoluvlastníkovi, resp. otcovi, ktorý sprostredkoval nájomnú zmluvu s touto spoločnosťou. Neskôr, keď sa stal výlučným vlastníkom prenajatej nehnuteľnosti po zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, žiadal spoločnosť C., aby finančné prostriedky z prenájmu vyplácala výlučne jemu, ako výlučnému vlastníkovi. Od roku 2011 teda spoločnosť C. vypláca toto nájomné osobne jemu. Od tejto doby riadne odvádza aj daň z príjmu z prenájmu.

Z písomného materiálu Okresného súdu Žilina 8C/258/2011, najmä z rozsudku vyplýva, že na tunajšom súde sa viedol spor terajšieho navrhovateľa N.. Y. B. proti odporcovi T. B. t.j. bratovi terajšieho odporcu, o zaplatenie sumy 5.819,64 eur. Predmetom sporu bola tá skutočnosť, že navrhovateľ mal uhradiť kúpnu cenu za odporcu, pričom sa odporca stal podielovým spoluvlastníkom k pozemkom zapísaným na LV č. XXXX. Táto nehnuteľnosť bola potom prenajatá spoločnosti C. - U.. Pri uzatváraní tejto zmluvy sa mal T. B. s navrhovateľom výslovne konkludentne dohodnúť, že bude navrhovateľovi až do konca jeho života vyplácať čiastku 5.819,64 eur priamo cez nájomcu. Táto finančná čistka mala byť vyplácaná samotným nájomcom C. - U.. Aj v tomto prípade si mal T. B., ako odporca plniť svoje povinnosti až do roku 2010. Súd v tejto veci zamietol žalobu, nakoľko nezistil právny dôvod jej zaplatenia ani po preskúmaní kontraktachnej právomoci účastníkov v zmysle § 51 O.z. Z nájomnej zmluvy nevyplývala žiadna povinnosť pre odporcu T. B. vyplácať navrhovateľovi t.j. jeho otcovi sumu 5.819,64 eur.

V tomto spore zasa navrhovateľ žaluje druhého zo synov a to T. B. o tú istú sumu, pričom, ako dôvod na zaplatenie uviedol tú skutočnosť, že poskytol synovi pôžičku, neskôr to nazval bezdôvodným obohatením, keď zaplatil za neho exekúciu.

Z pripojeného výpisu z LV mal súd preukázané, že navrhovateľ je vlastníkom nehnuteľnosti parc. č. XXXX/X, XX,XX - všetko zastavané plochy a nádvoria a vlastníkom je v 1/1-ine.

Z pripojených upovedomení o začatí exekúcie súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kaducha vyplýva, že tento viedol voči odporcovi exekúcie.

Z nájomných zmlúv vyplýva, že zmluvné strany T. B. a T. B. (dvaja bratia) uzatvorili s C. - U., s.r.o. nájomnú zmluvu na prenájom nehnuteľností, ktorých vlastníkom je v súčasnej dobe odporca. Nájomca sa zaviazal platiť nájomné vždy do každého 15.10. príslušného roka.

Z pripojeného spisového materiálu 8C/258/2011, ktorý obsahuje aj kúpnu zmluvu, tak z tejto je zrejmé, že touto zmluvou č. 767 Právne/92 zo dňa 9.7.1993, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Žilina pod V XXXX/XXXX dňa 9.7.1993 Mesto Žilina, ako predávajúci predalo T. B. t.j. odporcovi a jeho bratovi T. B. pozemky parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 1604 m² a prac. č. XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 2912 m².

Podľa obsahu dodatku zo dňa 21.9.1993 podpísaným na strane prenajímateľov dvoma nositeľmi priezviska „B.“ a to podľa ústneho prejednávania medzi tunajšími účastníkmi T. B. a navrhovateľom N.. Y. B. bola nájomná zmluva zo dňa 20.7.1993 zmenená v ustanoveniach o jednorázovom finančnom vyporiadaní za obdobie 10. mesiac 1993 až 9. mesiac 1996. Ďalej bol zakotvený výplatný termín nájomného k 15.10. počnúc rokom 1996 a bolo dojednané zasielanie nájomného na konkrétne uvedené čísla účtu MORAVIE BANKE Žilina a Tatra Banke Bratislava.

Rovnakými osobami na strane prenajímateľa boli podpísané aj ďalšie dodatky nájomnej zmluvy zo dňa 20.7.1993 a dodatok č. 2 zo dňa 11.1.1994, ktorý obsahoval jednorázové vyporiadanie prenájmu za obdobie 10/96 až 9/99 a dodatok č. 3 zo dňa 15.11.1995, ktorým bol ukončený nájom pozemku parc. č. XXXX/X kat. územie Žilina s tým, že vopred zaplatené nájomné za pozemok č. XXXX/X za obdobie do dňa podpísania dodatku do 30.9.1996 bude prevedené ako úhrada časti nájomného za pozemok parc. č. XXXX/X po 30.9.1999.

Navrhovateľ stále tvrdil, že za syna zaplatil dlhy u exekútora vo výške viac ako 80.000 eur. Doposiaľ mu syn vrátil asi polovicu zaplatených finančných prostriedkov, ktoré použil na zaplatenie exekúcií. Finančné prostriedky mu splácal tým spôsobom, že úhradu za nájomné od spoločnosti C. prevádzal na jeho účet.

Naopak odporca sa bránil tým, že jeho otec nezaplatil za neho žiadne exekúcie. Finančné prostriedky síce zaplatil ako osoba, avšak tieto peniaze pochádzali zo zábezpeky, ktorú zložila spoločnosť C.- U., s.r.o. za prenájom nehnuteľnosti.

Navrhovateľ sa ocitol v dôkaznej núdzi. Súdu tvrdil, že konkludentne sa so svojim synom dohodol na splácaní pôžičky, neskôr to označil za bezdôvodné obohatenie. Žiadna písomná forma tejto pôžičky alebo nejakej inej dohody, alebo zmluvy nebola spravená písomne. Navrhovateľ sa po celý čas správa, ako vlastník nehnuteľnosti. Je pravdou, že podľa vyjadrení aj odporcu, ale vyplýva to aj zo spisového materiálu 8C/258/2011, zabezpečil kúpu nehnuteľností od Mesta Žilina, pre ktoré nehnuteľnosti následne výhodne zohnal nájomcu.

Sudca sa musel v tomto smere stotožniť s rozhodnutím OS Žilina 8C/258/2011, keď navrhovateľ tejto nehnuteľnosti nezískal sám pre seba. V tom čase nepodnikal a nie je zrejmé z akého dôvodu bol kupujúcim týchto nehnuteľností, pretože zo strany Samosprávneho územného celku nie je účelné predávať fyzickým osobám - nepodnikateľom pozemky, ktoré nie sú určené na individuálnu bytovú výstavbu. Právna úprava v roku 1993 nepočítala s oceňovaním nehnuteľností podľa trhových faktorov a navyše v tomto prípade na predmetných nehnuteľnostiach bolo možné v krátkom čase uzatvoriť nájomnú zmluvu s rýchlou návratnosťou peňazí použitých na nákup predmetných nehnuteľností. Za týchto okolností potom na miesto navrhovateľa boli, ako kupujúci zapísané iné osoby a bolo treba vychádzať z ich vlastníckeho práva. Vlastníkmi nehnuteľnosti sa stal odporca a jeho brat T.. Neskôr sa výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností stal terajší odporca.

Návrh navrhovateľa navyše bol zmätočný v tom slova zmysle, že písomným návrhom sa domáhal vrátenia pôžičky a v záverečnej reči jeho právny zástupca žiadal vydanie bezdôvodného odplatenia. Skutočne navrhovateľ v tomto prípade neunesol svoj dôkazné bremeno, to znamená, že by požičal svojmu synovi finančné prostriedky, resp. že by s ním uzatvoril zmluvu, na základe ktorej by potom vyplývala povinnosť odporcovi vyplácať navrhovateľovi každým rokom sumu 5.819,64 eur. Presne takúto istú sumu žiadal aj v konaní 8C/258/2011 od odporcu svojho syna T. B..

Návrh navrhovateľa sa súdu javil ako špekulatívny - pokým nepochodil so zaplatením čiastky 5.819,64 eur u svojho syna T., podal prakticky totožný návrh na svojho ďalšieho syna T..

Súd dáva do pozornosti na tomto mieste aj obranu odporcu, že to nebol navrhovateľ, ktorý zo svojich finančných prostriedkov zaplatil exekúcie, ale tieto finančné prostriedky použil navrhovateľ z bankovej záruky ktorú C. - U. vyplatilo navrhovateľovi v sume 1.300.000 Sk. Vid' vykonaný dôkaz prečítaním - banková záruka č. 601. 565 zo dňa 22.3. 2001. Vzhľadom na tieto uvedené skutočnosti potom súd návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodoval súd v zmysle §142 ods. 1 O. s. p.. Odporca bol v konaní úspešný, preto mu priznal aj trovy právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia si vyčíslil Mgr. Róbert Kučera v sume 1.001,13 eur za štyri úkony:

- prevzatie a príprava vecí 26.6.2012 - 241,02 eur,

- odpor proti platobnému rozkazu 241,02 eur,
- účasť na pojednávaní dňa 21.3.2013 - 241,02 eur,
- účasť na pojednávaní dňa 29.4.2013 - 241,02 eur.

Spolu úkony aj s DPH v sume 964,08 eur.

Ďalej si účtoval paušál na náhradu úkonov - dva úkony po 7,63 eur a dva úkony po 7,81 eur. Spolu paušálna náhrada nákladov s DPH 37,05 eur.

Celkom k úhrade žiadal 1.001,13 eur.

Súd v zmysle vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov preskúmal takto číselné trovy právneho zastúpenia a musel konštatovať, že boli zhodne vyčíslené s predmetnou vyhláškou a to v zmysle ustanovení §10 ods. 1, kde je stanovené, že ako nie je ustanovené inak, zakladá sa zmluva tarifnej úlohy za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je nad 663,88 eur do 6.638,78 eur, 41,49 eur + 9,96 eur za každých aj začatých 331,94 eur prevyšujúcich sumu 663,88 eur. Základ je teda 200,85 eur + DPH 20% - 40,17 eur. Správne vyčíslil právny zástupca aj režijný paušál. Pretože je platiteľom DPH, vyúčtovala si aj daň z pridanej hodnoty vo výške 20%. Tieto trovy právneho zastúpenia bude povinný uhradiť odporca na účet právneho zástupcu, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Ďalej sa odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal zaplatenia aj súdneho poplatku za podanie odporu vo výške 349 eur. Zo spisového materiálu mal súd zistené, že síce bol odporca vyzvaný na zaplatenie tohto poplatku avšak tento do pojednávania neuhradil. V tejto časti mu súd nevyhovel.